

ומצטיירים בלבושיהם, ולכן אין להם עמידה כמו הדמיות הללו שלמעלה, ועל זה כתוב (איכה א) חדשים לבקרים, בני אדם שהם חדשים בכל יום ויום. מה הטעם רבה אמונתך? רבה היא ולא קטנה.

רבה אמונתך, ודאי גדולה, שיכולה לקחת כל בני העולם ולהכלילם בתוכה עליונה ותחתונה. מקום גדול ורחב הוא שכולל הכל ולא מתמלא יותר, וסוד זה - (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא וגו'. הולכים לים, והים לוקח אותם ואוכל אותם בתוכו, ולא מתמלא. אחר כך הוא מוציא אותם כמו מקדם והולכים, ובגלל זה רבה אמונתך.

ביום זה כתוב כי טוב כי טוב פעמים. בגלל שיום הזה אחוז לשני צדדים ומפריד מחלקת, אמר לצד זה כי טוב ולצד זה כי טוב, ומסכים ביניהם. ולכן יש בו פעמים ויאמר ויאמר. כאן הסוד של שם של ארבע אותיות חקיקה מחוקקת עולה לשמים עשרה אותיות בארבע דמיות בארבעה צדדים רשום על הכסא הקדוש. ויאמר אלהים יהי מארת וכו'. מארת חסר, שנבראה אספרה לתינוקות. שאחר שנגנו אור של אור הראשון, נבראה קלפה למח, ואותה קלפה מתפשטת ומוציאה קלפה אחרת. כיון שיוצאת, עולה ויורדת, מגיעה לגבי פנים קטנות, רוצה להתדבק בהם ולהצטרף בתוכם, ולא רוצה להפרד מהם, מפריד אותה הקדוש ברוך הוא משם ומוריד אותה למטה, כשברא אדם כדי לתקן זה בעולם הזה.

ואפ"רש לה קדשא בריך הוא מתמן ונחית לה לתתא, כד ברא אדם בגין לאתקנא האי כהאי עלמא.

קיימין בקיומא זמן ועדן. ובכל ליליא וליילא מתפשט רוחא מהאי מלבושא וסלקא (לעלא). וההוא אשא דאכלא אכיל ליה. ובתר אתהדר כמלקדמין ומצטיירין בלבושייהו. ובגין כך לית לון קיומא כאנון דיוקנין דלעיל. ועל דא כתיב, (איכה ג) חדשים לבקרים. בני נשא דאנון חדשים בכל יומא ויומא. (דף יט ע"ב) מאי טעמא, רבה אמונתך, רבה איהו ולא זעירא.

רבה אמונתך ודאי רבה דיכלא לנטלא כל בני עלמא ולאכללא לון בגויה עלאה ותתאה. אחר רב וסגי איהו דכליל כלא ולא אתמלייא יתיר. ורזא דא (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא וגו' אזלי לגבי ימא וימא נטיל לון ואכיל לון בגויה ולא אתמלייא. ובתר אפיק לון כמלקדמין ואזלי. ובגין דא רבה אמונתך.

ביומא דא כתיב כי טוב כי טוב תרי זמני. בגין דיומא דא אחיד לתרין סטרין ואפריש מחלוקת. אמר להאי סטרא כי טוב ולהאי סטרא כי טוב ואספם ביניהו. ובגין כך אית ביה תרין זמנין ויאמר ויאמר. הכא רזא דשמא דארבע אתוון גליפא מחקקא סליק לתריסר אתוון בארבע דיוקנין בארבע סטרין רשים על פורסייא קדישא:

ו"אמר אלהים יהי מאורות וכו'. מארת חסר. דאתברי אספרה לרביי. דבתר דאתגניז נהירו אור קדמאה. אתברי קליפה למוחא, וההיא קליפה אתפשט ואפיק קליפה אחרא. כיון דנפקת סלקא ונחתא מטת לגבי אנפי זוטרי, בעצת לאתדבקא בהו

ולאצטיירא בגווייהו ולא בעצת לאפרשא מנייהו, אפרש לה קדשא בריך הוא מתמן ונחית לה לתתא, כד ברא אדם בגין לאתקנא האי כהאי עלמא.

בִּינן שְׂרָאָתָהּ אֶת חֲוָה דְּבוּקָה
בְּצִדּוֹ שֶׁל אָדָם שֶׁל יָפִי שֶׁל מַעֲלָה
וְרָאָתָה דְּמוּת שְׁלֵמָה, פָּרְחָה מִשָּׁם,
וְרָצָתָה כְּמוֹ מִקְדָּם לְהִתְדַבֵּק
בְּפָנִים קְטָנוֹת. אוֹתָם שׁוֹמְרֵי
הַשְּׁעָרִים שֶׁלֹּא מַעֲלָה לֹא נִתְּנוּ לָהּ.
גִּזְרָה בָּהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהָטִיל
אוֹתָהּ בְּשִׁפּוּלֵי הַיָּם, וְיִשְׁכַּח שֵׁם
עַד שֶׁחָטָא אָדָם וְאָשָׁתוֹ. אֲזִי הוֹצִיא
אוֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשִּׁפּוּלֵי
הַיָּם, וְשׁוֹלְטָה עַל כָּל אוֹתָם
תִּינוּקוֹת פָּנִים קְטָנוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם
שְׂרָאוּיִים לְהַעֲנִשׁ בְּחָטָאֵי
אֲבוֹתֵיהֶם, וְהִיא הוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטְטָה
בְּעוֹלָם. מִתְקַרְבֶּת לְשַׁעֲרֵי גֶן עֵדֶן
שֶׁבְּאַרְצָן וְרוֹאֶה כְּרוּבִים, שׁוֹמְרֵי
שַׁעֲרֵי גֶן הָעֵדֶן, וְיוֹשֶׁבֶת שֵׁם אֶצֶל
אוֹתוֹ לֵהֵט הַחֶרֶב, בְּגִלְלָה שֶׁהִיא
יֵצֵא מִצִּדּוֹ אוֹתוֹ לֵהֵט.

בְּשַׁעֲרָה שֶׁמִּתְהַפֵּף אוֹתוֹ לֵהֵט,
בּוֹרַחַת וּמְשׁוֹטְטָה בְּעוֹלָם,
וּמוֹצֵאת תִּינוּקוֹת שְׂרָאוּיִים
לְהַעֲנִשׁ, וְצוֹחֶקֶת בָּהֶם וְהוֹרֶגֶת
אוֹתָם. וְזֶהוּ בְּפָגִימַת הַלֵּבָנָה
שֶׁהִקְטִינָה אֶת אוֹרָהּ, וְזֶה מְאֵרֶת.
כְּשֶׁנּוֹלֵד קֵין לֹא יָכָלָה לְהִתְדַבֵּק בּוֹ.
אַחֵר כִּף הַתְּקַרְבָּה אֵלָיו וְהוֹלִידָה
רוּחוֹת וְשָׂדִים וּמַעוֹפְפִים.

אָדָם שָׁמַשׁ מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנִים
עִם רוּחוֹת נִקְבּוֹת, עַד שֶׁבָּאָה
נִעְמָה, וּמִתּוֹךְ יָפִיָּה טָעוּ אַחֲרֶיהָ
בְּנֵי הָאֱלֹהִים עֵץ־א וְעֵץ־ל,
וְהוֹלִידָה מֵהֶם. וּמִמֶּנָּה הִתְפַּשְּׁטוּ
רוּחוֹת רְעוּת וְשָׂדִים בְּעוֹלָם, שֶׁהִיא
הוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטְטָה בְּלִילָה [נ"א ע"ס
לִילִית] וְהוֹלֶכֶת בְּעוֹלָם וְצוֹחֶקֶת [נ"א
צוֹחֶקֶת] בְּבְנֵי אָדָם וְעוֹשׂוֹת לָהֶם
שִׁישְׁכּוֹ קָרִי. וּבְכָל מְקוֹם
שֶׁנִּמְצְאוּ בְּנֵי אָדָם יִשְׁנִים יְחִידִים
בְּבֵית, שׁוֹרֹת עֲלֵיהֶם, וְאוֹחוֹזוֹת
וְנִדְבָקוֹת בָּהֶם, וְלוֹקְחוֹת מֵהֶם
תַּאֲוָה וּמוֹלִידוֹת מֵהֶם, וְעוֹד
פּוֹגְעוֹת בּוֹ בְּמַחְלוֹת, וְהוּא לֹא
יִדָּע. וְכָל זֶה בְּפָגִימַת הַלֵּבָנָה.

בִּינן דְּחֻמַּת לְחֲוָה דְּקָא מִתְדַבְּקָא בְּסִטְרוֹ
דְּאָדָם דְּשִׁפְירוֹ דְּלַעֲיָלָא וְחֻמַּת דְּיוֹקְנָא
שְׁלִים, פָּרְחָא מִתַּמָּן, וּבַעֲצָת בְּמִלְקָדְמִין
לְאַתְדַבְּקָא בְּאַנְפּוּי זּוּטְרִי. אֲנוּן נְטְרִי תִרְעִין
דְּלַעֲיָל לֹא שִׁבְקוּ לָהּ. גִּזְרָה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בָּהּ וְאַטִּיל לָהּ בְּשִׁפּוּלֵי יָמָא. וְיִתְבַּת תַּמָּן עַד
דְּחָטָא אָדָם וְאַנְתְּתִיה. כְּדִין אֲפִיק לָהּ קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מִשִּׁפּוּלֵי יָמָא, וְשִׁלְטָא עַל כָּל אֲנוּן
רְבִי אֲפִי זּוּטְרִי דְּבְנֵי נָשָׁא דְּאַתְחַזוֹן לְאַעֲנִשָׁא
בְּחוּבֵי דְּאַבוּהוּן. וְאִיהִי אֲזָלָא מִשִּׁטְטָא
בְּעֵלְמָא. קָרִיבַת לְתִרְעִי גֶן עֵדֶן דְּאַרְעָא וְחֻמַּת
כְּרוּבִים נְטְרִי תִרְעִי דְּגֶן עֵדֶן וְיִתְבַּא תַּמָּן לְגַבִּי
הֵהוּא לֵהֵט הַחֶרֶב בְּגִין דְּהִיא נִפְקַת מִסִּטְרָא
דְּהֵהוּא לֵהֵט.

בְּשַׁעֲרָה דְּהֵהוּא לֵהֵט אֶתְהַפֵּף עֲרֶקֶת
וּמְשִׁטְטָה בְּעֵלְמָא וְאַשְׁתַּכַּחַת רְבִי
דְּאַתְחַזוֹן לְאַתְעַנְשָׁא וְחִיבַת בָּהּ וְקִטִּילַת לוֹן.
וְדָא אִיהּ בְּגִרְעוֹ דְּסִיְהָרָא דְּאַזְעִירַת נְהוֹרָא
וְדָא מְאֵרֶת כִּד אֶתִּילִיד קֵין לֹא יָכָלָא
לְאַתְדַבְּקָא בִּיהּ. לְבַתָּר אֶתְקָרִיבַת בְּהִידָה
וְאוֹלִידַת רוּחִין וְטִיסִין.

אָדָם מֵאָה וְיִתְלָתִין שָׁנִין שָׁמַשׁ בְּרוּחִין
נוֹקְבִין, עַד דְּאַתַּת נִעְמָה וּמִגּוֹ שִׁפְירוֹ
דִּילָה טָעוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים בְּתֵרָה עֵץ־א וְעֵץ־ל
וְאוֹלִידַת מַנִּיָּהּ. וּמִמֶּנָּה אֶתְפַּשְּׁטוּ רוּחִין בִּישִׁין
וְשָׂדִין בְּעֵלְמָא, דְּאִיהִי אֲזָלָה וּמְשִׁטְטָה
בְּלִילָא [נ"א בְּלִילִית] וְאַזְלָה בְּעֵלְמָא וְחִיבַת [נ"א
חִיבָה] בְּבְנֵי נָשָׁא וְעַבְדֵי לוֹן דְּאוֹשְׁדוֹן קָרִי.
וּבְכָל אֶתְר דְּאַשְׁפַּחַן בְּנֵי נָשָׁא גִימִין יְחִידָאִין
בְּבֵיתָא שָׂרָן עֲלִיָּהּ וְאַחֲיָדָן לוֹן וּמִתְדַבְּקוֹן
בָּהּ וְנִטְלִי מַנִּיָּהּ תַּאוּבְתָּא וְאוֹלִידָן מַנִּיָּהּ.
וְתוֹ פִּגְעִין בִּיהּ בְּמִרְעִין וְלֹא יָדַע. וְכָל דָּא
בְּגִרְעוֹ דְּסִיְהָרָא.